

Městský soud v Praze

Hybernská 1006/18

111 21 Praha 1

DS: snkabbm

Sp. zn.: (nepředchází)

Žalobce: **Tomáš Pecina**, nar. 21. 4. 1966
Slezská 1668/56
120 00 Praha 2
DS: whehjsc

Zastoupen: JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem
Opletalova 1535/4
110 00 Praha 1
DS: cp7kgk3

Žalovaný: **Policejní presidium České republiky**
Strojnická 935/27
170 89 Praha 7
DS: gs9ai55

Správní žaloba

proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. prosince 2016
poznámenanému do spisu, o němž byl žalobce vyrozuměn
přípisem Policejního presidia České republiky, Kanceláře
policejního presidenta, Oddělení tisku a prevence, ze dne
23. prosince 2016, č. j. PPR-1476-32/ČJ-2015-990140,
podaná podle ustanovení § 65 *et seq.* soudního řádu správního
(dále jen „SŘS“)

Elektronicky

Plná moc

Soudní poplatek: 3 000 Kč; k výzvě soudu

Přílohy: dle textu; podle seznamu



I. Rekapitulace

[1] Žádostí ze dne 12. ledna 2015 žalobce žalovaného požádal o sdělení: 1. u kolika osob je v současné době v informačním systému FODAGEN evidován záznam o odebrání biologického materiálu ve smyslu ustanovení čl. 22 odst. 9 písm. d) závazného pokynu policejního presidenta č. 250/2013, o identifikačních úkonech (dále jen „*Pokyn*“); 2. jaké uschovací lhůty jsou pro tyto osobní údaje v systému FODAGEN evidovány, optimálně v členění na počet záznamů s uschovací lhůtou a) kratší než 5 let, b) 5 až 10 let, c) 10 až 20 let, d) 20 až 50 let, e) delší než 50 let; a 3. jaké okolnosti provedení identifikačních úkonů ve smyslu ustanovení čl. 22 odst. 9 písm. e) Pokynu jsou v systému FODAGEN evidovány, v členění do skupin podle čl. 22 odst. 3 písm. a) Pokynu, tzn. na osoby prověřované v souvislosti s úmyslným trestným činem, obviněné, podezřelé, odsouzené atd.

[2] Přípisem Policejního presidia České republiky, Kanceláře policejního presidenta, Oddělení tisku a prevence, ze dne 27. ledna 2015, č. j. PPR-1476-3/ČJ-2015-990140, žalovaný (domněle) odpověděl na otázku č. 3 a k otázkám č. 1 a 2 uvedl, že poskytnutí těchto informací by si vyžádalo mimořádně rozsáhlé vyhledání, a vyzval žadatele k úhradě nákladů ve výši 9 412 Kč za celkem 37,5 hodin práce programátora.

[3] Neboť takový postup je nezákonný, žalobce proti němu dne 27. ledna 2015 podal stížnost podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*InfZ*“), a navrhl, aby v případě, že věc nebude řešena cestou autoremedury v souladu s ustanovením § 16a odst. 5 InfZ, nadřízený orgán přikázal žalovanému ve lhůtě tří dnů poskytnout žalobci informaci – řádnou odpověď na otázku č. 3 – a ve vztahu k otázkám č. 1 a 2 výši úhrady snížil nebo žalovanému přikázal poskytnout žadateli požadované informace bezplatně.

[4] Tato stížnost, pokud jde o otázky č. 1 a 2, byla vyřízena rozhodnutím kanceláře ministra vnitra ze dne 19. února 2015, č. j. MV-20477-2/KM-2015, jímž byla výše úhrady 9 412 Kč jako správná potvrzena.

[5] Žalovaný následně dne 7. května 2015 rozhodnutím poznamenaným do spisu žalobcovu žádost o informace odložil.

[6] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce správní žalobu, jíž Městský soud v Praze vyhověl a rozsudkem ze dne 6. prosince 2016, č. j. 8 A 97/2016-28 (dále jen „*kasáční rozsudek*“), toto rozhodnutí jako nepřezkoumatelné zrušil a vrátil věc žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.

[7] Žalovaný následně znovu žalobcovu žádost odložil, což dne 21. prosince 2016 poznamenal do spisu (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), a žalobce o tom přípisem Policejního presidia České republiky, Kanceláře policejního presidenta, Oddělení tisku a prevence, ze dne 23. prosince 2016, č. j. PPR-1476-32/ČJ-2015-990140, uvědomil.

[8] Neboť postup žalovaného při stanovení úhrady za poskytnutí informací není v souladu se zákonem a žalovaný nerespektoval ani pokyny soudu, obsažené v kasačním rozsudku, žalobci nyní nezbývá než brojit proti rozhodnutí o opětovaném odložení žádosti, proti němuž není k dispozici žádný další opravný prostředek, správní žalobou.

Důkaz: vyrozumění Policejního presidia České republiky, Kanceláře policejního presidenta, Oddělení tisku a prevence, ze dne 23. prosince 2016, č. j. PPR-1476-32/ČJ-2015-990140 – v příloze

II. Žalobní body

II.A Přípustnost žaloby

[9] Judikatura správních soudů týkající se postupu při odložení žádosti o informace z důvodu neuhrazení nákladů požadovaných povinným subjektem doznala v minulosti určitého vývoje, nicméně byla fixována rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2013, č. j. 6 Ans 16/2012-62.¹ Z něj vyplývá, že proti rozhodnutí o odložení žádosti podle § 17 odst. 5 InfZ, jež se pouze poznamená do spisu, lze brojit správní žalobou, přičemž žadatel musí být o tomto rozhodnutí vyrozuměn (§ 47 rozsudku).

[10] Jak žalobce vysvětlil již v předchozí žalobě, nepovažuje takovou úpravu za optimální, neboť předmětem soudního přezkumu je fakticky nikoli rozhodnutí o odložení žádosti, jež je automatickým důsledkem neuhrazení nákladů, nýbrž předcházející rozhodnutí o stížnosti proti jejich výši. Neméně zvláštním a anomálním se jeví, že žalovaný, vázán pokynem soudu obsaženým v kasačním rozsudku, odůvodnil v notifikačním přípisu rozhodnutí, jež pouze poznamenal do spisu.

[11] Judikaturou Nejvyššího správního soudu je žalobce stejně jako soud I. stupně vázán, jakkoli subjektivně pokládá přijaté řešení dané právní otázky za málo vhodné, ba nelogické, a nezbývá mu tudíž než uzavřít, že v souladu s touto judikaturou může brojit toliko proti tomuto do spisu poznamenanému rozhodnutí, a to navíc přímo správní žalobou, nikoli postupem předpokládaným ustanovením § 16a odst. 1 písm. d) InfZ.

¹http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2012/0016_6Ans_12_20130515133750_prevedeno.pdf

[12] Žalobce proto, nemoha za daného stavu judikatury postupovat jinak, svou žalobu směřuje proti rozhodnutí poznamenanému do spisu, avšak polemisuje v ní s jeho ve vrozumění obsaženým odůvodněním, jež pojímá jako tvořící jeden celek s tím odůvodněním, kterým žalovaný podložil svou původní výzvu k úhradě nákladů.

II.B Vady vytykané napadenému rozhodnutí městským soudem

II.B.1 Popis činnosti programátora

[13] Městský soud v Praze v kasačním rozsudku judikoval:

„Soud v této věci dospěl k závěru, že pokud se týká skutečnosti, zda se v případě této žádosti o informace měl uplatnit institut »mimořádně rozsáhlého vyhledání informací« či nikoliv, je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. V rozhodnutí o odložení žádosti ze dne 7. 5. 2015, které bylo zaznamenáno pouze do spisu, není nikterak odůvodněno, na základě čeho došel žalovaný k názoru, že 37,5 hodin práce programátora je považováno za »mimořádně rozsáhlého vyhledání informací«. V tomto úředním záznamu je pouze konstatováno, že informační systém FODAGEN nedisponuje programovým nástrojem, který by umožňoval získat z databáze požadované údaje. Dále žalovaný uvedl, že vytvoření takového nástroje by znamenalo naprogramování nových funkcí informačního systému, a to by představovalo 15 hodin práce ve vztahu k otázce č. 1 a 22,5 hodin práce ve vztahu k otázce č. 2.

Tato tvrzení soud pokládá za nekonkrétní a v důsledku toho nepřezkoumatelná. Postrádá zde především jakýkoliv popis toho, co všechno programátor v rámci tvrzeného naprogramování nových funkcí informačního systému vlastně konal. Bez takového popisu však nelze nijak zhodnotit, zda uvedený čas byl k dosažení potřebného výsledku vynaložen důvodně nebo nikoliv. Za tohoto stavu nelze podle názoru soudu tento časový rozsah zkoumat ani s pomocí znaleckého posudku, jak ve své replice ze dne 28. 7. 2016 navrhol žalobce. Není-li povinným subjektem nijak popsáno, co programátor konkrétně dělal, nelze ani posoudit, zda to odpovídalo obsahu žádosti žalobce o informace, zda programátor musel postupovat tak, jak postupoval[,] anebo zda bylo možno žádoucího výsledku dosáhnout i jiným způsobem, než který programátor aktuálně zvolil. Za této absence konkrétnějšího popisu práce programátora nelze tedy ani určit, co by měl znalec přezkoumávat.“

[14] Na tuto výtku reagoval žalovaný tím, že ve vrozumění uvedl:

„Pracovník, který je odpovědný za informační systém FODAGEN v Kriministickém ústavu Praha, se nejdříve pokusil získat požadovaná data přímo pomocí »rekurzivního SQL dotazu« bez nutnosti programování. Dotaz však nefungoval. Úkol tedy musel být řešen vytvořením pomocného programu. V rámci vytváření tohoto programu probíhalo jeho ladění (opakované spouštění programu, hledání chyb, jejich odstraňování, testování, kontrola správnosti výsledků). Odladěný pomocný program byl poté spuštěn s ostrými daty a výsledky z něho byly zpracovány pro poskytnutí žadateli.“

[15] Z tohoto výkladu lze dovodit, že programátor Kriminálního ústavu Praha – stejně jako žalobce – měl za to, že požadované statistické údaje lze získat přímo prostřednictvím SQL dotazu, ovšem nebyl schopen tento dotaz (resp. dotazy) sestavit, a proto strávil pět pracovních dnů tím, že kýženého výsledku dosáhl vytvořením pomocného programu.

[16] Žalobce podotýká, že jazyk SQL (*Structured Query Language*) představuje velmi mocný prostředek, jehož sémantickými konstrukcemi, tzv. SQL dotazy (*SQL queries*), lze z database získat bez nutnosti vytváření externích programů nejrůznější informace, včetně údajů statistické povahy, přičemž databasové systémy využívající jazyk SQL nabízejí právě pro tyto účely vedle izolovaných SQL dotazů i další prostředky, kupř. dočasné tabulky (*temporary tables*) a programové struktury typu podmíněného příkazu nebo smyčky. Vytvářet externí pomocný program pro zjištění tak fundamentálního až triviálního údaje, jako je počet osob, pro něž existuje v databasi záznam, se jeví *prima facie* jednáním iracionálním, resp. účelovou snahou o navýšení pracnosti a s ní souvisejících nákladů.

[17] Protože žalobce nezná strukturu dat v informačním systému FODAGEN, nemůže přímo uvést, jak měl znít „fungující“ dotaz, kterým by programátor požadované informace získal, je však přesvědčen, že takový dotaz, případně postup, bylo možno vytvořit za nepochybně kratší dobu než 37,5 pracovních hodin – velmi pravděpodobně za mnohem méně než jednu pracovní hodinu kvalifikovaného a zkušeného, se strukturou database i možnostmi jazyka SQL obeznámeného programátora.

[18] Exaktní a autoritativní odpověď na tuto otázku však může přinést toliko znalecký posudek. Žalobce proto navrhuje, aby soud přibral znalce z oboru výpočetní techniky, který soudu skutečnou složitost získání žalobcem požadovaných informací ozřejmí. Žalobce má za to, že znalecký posudek by měl být zadán znalci se zkušenostmi z provozu informačních a databasových systémů; pro tento účel přichází v úvahu např. Ing. Jan Gruntorád, CSc., na adrese: Litovická 789, 253 01 Hostivice, tel. 220981563, 602376366, e-mail: jan.gruntorad@cesnet.cz, Prof. Ing. Michal Haindl, DrSc., na adrese: Anhaltova 990/35, 169 00 Praha 6, tel. 2235350050, e-mail: haindl@utia.cas.cz, nebo Doc. Ing. Vladimír Mařík, CSc., na adrese: Na Křemínku 664/2, 154 00 Praha 5, e-mail: vladimir.marik@ciirc.cvut.cz.

Důkaz: znaleckým posudkem z oboru kybernetika, specialisace výpočetní technika

II.B.2 Mimořádně rozsáhlé vyhledání informací

[19] Soud se dále pozastavil nad tím, že žalovaný nedostatečně vysvětlil, čím je dána tvrzená mimořádná rozsáhlost vyhledání požadovaných informací, a uvedl:

„...argumentuje-li povinný subjekt tím, že ve věci jde o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, je jeho povinností vyložit obsah a význam tohoto pojmu s ohledem na konkrétní okolnosti

aktuální věci. Pojem mimořádný znamená »vymykající se běžného řádu či obvyklosti«, a proto je třeba vždy vysvětlit, v jakém smyslu se předmětné vyhledávání informací běžnému řádu vymyká. K tomu je ovšem nezbytné nejprve definovat, co se v kontextu aktuální věci rozumí běžným, obvyklým řádem. Je tedy nutno trvat na tom, aby povinný subjekt konkrétně vyložil, z jakých kvantitativních a/nebo kvalitativních hledisek věc hodnotil a jakými úvahami dospěl k závěru, že v aktuální věci byl obvyklá náročnost vyhledávání informací překročena.

V projednávané věci však žalovaný této povinnosti nedostál, protože se omezil jen na strohé konstatování, že »programátorské práce nezbytné k vyřízení žádosti je nutno pokládat za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací«, aniž by však vyložil, jaká kvalitativní či kvantitativní kritéria použil, a jak ke svému závěru, který považoval za nutný, dospěl. Takový závěr je pak ovšem nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Ačkoliv je v pravomoci soudu samostatně provést hodnocení, zda se konkrétní vyhledávání již považuje za »mimořádně náročné« či nikoliv (právě proto, že se jedná o neurčitý právní pojem), nemohl soud v projednávané věci tuto svou pravomoc uplatnit, a to z důvodu absence skutkových podkladů.«

[20] To žalovaný reflektoval vysvětlením, že soudem zmiňovaný „běžný řád“ představuje ukládání dat do informačního systému FODAGEN a jejich výdej, a „[v]yužívání informačního systému FODAGEN k jinému účelu, například k získávání dat za účelem vytvoření statistických přehledů, jak je požadováno v bodech č. 1 a 2 předmětné žádosti o informace, pokud k němu tento informační systém nebyl zřízen a programově uzpůsoben, se vymyká běžnému řádu, a proto je nutno považovat ho za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, jestliže si získání požadovaných údajů vyžádalo 37,5 hodiny práce programátora.“

[21] To je ovšem argumentace kruhem. Je relativně častou vlastností žádostí o informace, že je jimi požadováno něco, co povinný subjekt bezprostředně nezná a musí to teprve zjišťovat. Aby takovou žádost bylo možno subsumovat pod mimořádně rozsáhlé vyhledání informací ve smyslu ustanovení § 17 odst. 1 InfZ, musí být především splněna podmínka rozsáhlosti vyhledání těchto informací, a tu požadavek na zjištění obsáhlosti informačního systému rozhodně nespĺňuje: nejedná se tu o sofistikované, složité strukturované statistické údaje, jejichž kompilace do podoby splňující zadání žádosti by si vyžádala vytvoření skutečně komplikovaného programového nástroje, nýbrž právě jen o informace o tom, jak obsáhlý je datový soubor evidovaný v daném systému a jaká je časová struktura uschovacích lhůt jednotlivých záznamů.

[22] Žalobce se proto domnívá, že ani v tomto směru žalovaný nespĺnil to, co po něm bylo městským soudem v kasačním rozsudku požadováno, a nedokázal své tvrzení o potřebě účtovat žalobci za informace nemalou částku nákladů přesvědčivě a v souladu se zákonem odůvodnit.

III. Včasnost žaloby a příslušnost soudu

[23] Žalobce se o napadeném rozhodnutí, jež bylo poznamenáno do spisu, dozvěděl z vyrozumění Policejního presidia České republiky, Kanceláře policejního presidenta, Oddělení tisku a prevence, ze dne 23. prosince 2016, č. j. PPR-1476-32/ČJ-2015-990140, jež mu bylo téhož dne doručeno, tato žaloba je tedy podávána ve lhůtě dvou měsíců ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 SŘS.

[24] Neboť žalovaný má sídlo v obvodu Městského soudu v Praze, v souladu s ustanovením § 7 odst. 1 a 2 SŘS je k jejímu projednání příslušný tento krajský soud.

IV. Závěrečný návrh

Z těchto důvodů žalobce navrhuje, aby soud po projednání jeho žaloby vydal tento

r o z s u d e k :

1. Rozhodnutí Policejního presidia České republiky ze dne 21. prosince 2016 poznamenané do spisu, o němž byl žalobce vyrozuměn přípisem Policejního presidia České republiky, Kanceláře policejního presidenta, Oddělení tisku a prevence, ze dne 23. prosince 2016, č. j. PPR-1476-32/ČJ-2015-990140, **s e z r u š u j e .**
2. Žalovaný je povinen uhradit žalobci ve lhůtě třiceti dnů od právní moci rozsudku náklady řízení, k rukám žalobcova právního zástupce.

V Praze dne 30. prosince 2016

Tomáš Pecina

Seznam příloh:

1. *plná moc*
2. *vyrozumění Policejního prezidia České republiky, Kanceláře policejního prezidenta, Oddělení tisku a prevence, ze dne 23. prosince 2016, č. j. PPR-1476-32/ČJ-2015-990140*

